

Thần Thương Vô Địch

Chương 9 : Chương 9: Đoạn kết

Tiếng vũ khí chạm nhau vang dội cùng với tiếng la hét từ trên núi Thiết Đà vọng xuống khiến Tiêu Thanh Ngọc và quần nữ đều kinh hãi. Cả bọn hối hả phi thân lên núi. Trên đường đi xác chết rải rác khắp lối mòn.

Tiêu Thanh Ngọc võ công cao hơn hết phi thân dẫn đầu, kế đến là Đổ Quân Quân và Huyền Lăng Nữ, ba thiếu nữ còn lại do nội lực kém hơn bị bỏ lại phía sau gần ba trượng .

Tiêu Thanh Ngọc lên đến đỉnh núi thì thấy khói lửa mịt mù và phe thanh y giáo đang dồn đối phương phải lùi dần vào phía trong gian đại sảnh.

Tiêu Thanh Ngọc nhận thấy Song sát tiên tử đang giao đấu cùng với hai thanh y nhân võ công hết sức cao cường. Hai bên giao tranh kịch liệt bất phân thắng bại. Đổ Quân Quân và Huyền Lăng Nữ đã xông vào hỗ trợ cho phe Thiết Đà chống lại đối phương. Ba thiếu nữ đến sau cũng đã nhập cuộc khiến cho cuộc chiến trở nên ngang ngửa.

Tiêu Thanh Ngọc quan sát thì thấy một cặp đấu vô cùng dữ dội ở chính giữa đại sảnh. Một người là lão Dâm thần còn người còn lại là một phụ nhân tuổi trạc ngũ tuần.

Tiêu Thanh Ngọc phát giác ra lão Dâm thần đã mặc thanh y có phù hiệu của Thanh y giáo thì biết rằng lão đã quy phục giáo phái này rồi.

Tiêu Thanh Ngọc thầm phục phụ nhân nọ vì biết bà này phải là một tiền bối võ lâm có địa vị rất lớn trong Thiết đà môn mới có thể giao chiến ngang ngửa với một kẻ nổi tiếng lợi hại trong võ lâm.

Đột nhiên. Tiêu Thanh Ngọc nhìn thấy ở một góc khác Hồng Hoa tỷ tỷ đang bị nguy ngập.

Tiêu Thanh Ngọc vội phóng vọt tới đưa kiếm đánh mạnh một chiêu sấm sét.

Mấy tiếng rú đồng loạt nổi lên rồi cả đám thanh y giáo đang bao vây Hồng Hoa dạt hẳn ra ngoài.

Tiêu Thanh Ngọc võ công cao quá. Chàng mới ra một chiêu đã cướp tinh thần địch thủ. Kiếm pháp và thân pháp của Tiêu Thanh Ngọc đều đạt đến trình độ xuất thần nhập hóa khiến cho đám võ sĩ thanh y giáo kinh hoàng không dám tự tiện vọng động nữa.

Hồng Hoa phấn khởi phi thường khi được gặp lại Tiêu Thanh Ngọc và chứng kiến võ công thần sầu quỷ khốc của cậu.

Hai người phối hợp lại tấn công khiến cho địch nhân tan vỡ thế trận một cách nhanh chóng.

Tiêu Thanh Ngọc nói nhỏ với Hồng Hoa vài câu rồi chạy sang phía chiến trường khác. Lúc này mục tiêu của chàng chính là cặp đấu giữa Song sát và hai đối thủ bịt mặt thanh y.

Tiêu Thanh Ngọc vừa bạt kiếm xông vào thì cả hai thanh y nhân đều nhất loạt rút lên lùi lại.

Tiêu Thanh Ngọc kinh ngạc nhận ra hai người này chính là Nhị tướng của Thanh y giáo.

Thiên Kiều đâu hiểu chuyện gì xảy ra. Nàng mừng rỡ nói lớn với Tiêu Thanh Ngọc:

- Đệ đệ mau thu nạp hai ả này đi. Bọn chúng chính là Nhị tướng đó.

Tiêu Thanh Ngọc cầm kiếm ngăn người ra nhìn. Hình ảnh mỹ nhân giao hoan cùng chàng trong thạch động lại hiện về. Có thể nói hai nàng đã gây nên ấn tượng khó phai trong lòng chàng.

Riêng phần Bạch Lan và Hồng Tụ cũng chẳng ngờ tình hình lại biến đổi thế này. Từ sau khi bị thất thân với Tiêu Thanh Ngọc ở trong thạch động hai người đều thống nhất chôn chặt bí mật này cho đến tận lúc xuống mồ. Nào đâu tạo hóa trêu ngươi người phá trình tiết của họ năm xưa lại có mặt ở nơi đây.

Hai người không biết làm sao vì trong lòng họ cũng có phần luyến ái đối phương. Bạch Lan và Hồng Tụ thường khóc thầm với nhau mong có ngày gặp lại người ta. Giờ đây gặp nhau nơi đấu trường thì biết liệu lẽ nào cho đặng.

Bạch Lan, Hồng Tụ chột lùi lại rồi bỏ chạy.

Tiêu Thanh Ngọc không biết làm sao đành quay sang gọi Thiên Kiều và Hoàng Ty cùng chàng đi cứu trợ những nơi khác.

Ba người vừa động thân thì ở giữa sảnh đường đã có tiếng rú kinh hồn của lão Dâm thần vọng đến.

Tiêu Thanh Ngọc vội bỏ hai thiếu nữ ở lại lướt nhanh ra phía đại sảnh. Chàng đến nơi kịp lúc thấy thân hình lão Dâm thần đổ gục xuống đất. Một thanh trường kiếm đã đâm vào người lão xuyên thấu ra đến sau lưng. Máu từ người lão tràn ra lênh láng.

Phụ nhân thì hai chân run động lùi lại một bước, máu từ miệng ọc ra, cho thấy cả hai đều lưỡng bại câu thương.

Đột nhiên bên hàng ngũ Thanh y giáo chuyển động. Ba bóng nhân ảnh xuất hiện giữa đường trường.

Tiêu Thanh Ngọc phát giác trong ba người vừa đến thì có hai người là Nhị tướng, còn người thứ ba thân hình khá to lớn, chòm râu bạc phủ kín cằm.

Lão ta đưa mắt nhìn khắp toàn trường rồi quát lớn:

- Tiểu tử Tiêu Thanh Ngọc đâu ra đây!

Tiêu Thanh Ngọc hơi ngạc nhiên vì thấy lão gọi tên mình. Chàng đường hoàng bước ra đứng đối diện với lão không chút lo sợ.

Lão già râu bạc nhìn chăm chú Tiêu Thanh Ngọc từ đầu đến chân rồi khẽ cau mày lại hỏi:

- Người chính là kẻ đã làm chuyện xấu với hai đứa này phải không ?

Lão vừa nói vừa ra dấu chỉ sang hai bên.

Tiêu Thanh Ngọc đã biết lão nhân nọ định nói về chuyện gì rồi. Chàng không thể chối bỏ việc đã làm nên cúi đầu nói:

- Đúng vậy !

Lão già râu bạc trợn mắt quát lớn:

- Nghiệt súc ! Người đúng là đến số chết mới chạm vào ái nữ của lão phu. Lão phu lần này đến đây quyết phanh thây mi ra mới hả. Bạn đang đọc truyện tại TruyệnFULL.vn - www.TruyệnFULL.vn

Tiêu Thanh Ngọc trong lòng run sợ khi biết lão già bịt mặt này chính là phụ thân của hai cô ả nọ. Chàng không hiểu lão là ai nhưng chỉ nhìn thần thái và ánh mắt sắc như dao của lão cũng đủ hiểu nội công của lão lợi hại đến chừng nào rồi.

Bạch Lan, Hồng Tụ thấy lão nhân quyết giết Tiêu Thanh Ngọc thì hoảng kinh vội níu lấy tay áo lão nhân năn nỉ:

- Phụ thân, chuyện này không phải lỗi do y mà do tại lão Dâm thần.

Chẳng qua bọn hài nhi sui xẻo nên mới bị như vậy. Phụ thân đừng nên trách cứ y làm gì.

Phụ nhân lúc này đột nhiên cất lên tràng cười tiếu ngạo. Bà ta bước lên đứng đối diện với lão già bịt mặt rồi nói:

- Tôn giá thật không còn liêm sỉ, đi bức hiếp một đứa con nít. Nếu người có giỏi thì thử giỡn thủ đoạn ra với mụ già này xem nào.

Lão già râu bạc đột nhiên lùi lại mấy bước.

Lão chưa kịp nói lời nào thì đương trường lại xuất hiện thêm một người nữa. Người này chính là Dật tiên nương tử lừng danh trên võ lâm.

Dật tiên nương tử nhìn lão nhân râu bạc rồi quát lớn:

- Người quả nhiên vẫn chưa chịu từ bỏ mộng bá chủ giang hồ. Tỷ muội chúng ta đến đây quyết không cho người thực hiện chuyện này.

Lão già râu bạc cười nhạt, đôi mắt lão lóe sáng tia nhìn gian xảo:

- Hai người dám hay sao !

Dật tiên nương tử nói lớn:

- Tại sao không !

Lão già râu bạc cười dài rồi đột nhiên đưa hai tay ra chụp xuống đầu Nhị tướng rồi nói lớn:

- Hai mi hãy xem bọn chúng là ai ?

Khuôn mặt hai thiếu nữ hiện ra xinh đẹp phi thường. Đó chính là mặt của Bạch Lan và Hồng Tụ.

Có điều hai thiếu nữ không hiểu tại sao lão nhân gia lại đặt tay lên thiên linh cái của họ để làm gì ?

Dật tiên nương tử và phụ nhân đều chú tâm nhìn vào hai thiếu nữ.

Khuôn mặt của họ đột nhiên trở nên khó coi và có vẻ rất kỳ lạ.

Dật tiên nương tử ban đầu mới đến cũng không chú ý lắm đến hai nàng con gái đứng hai bên lão tặc. Thế nhưng khi lão tặc nọ giở thủ đoạn, dùng ma thủ chèn ép lên đầu hai nữ nhân kia bà mới giật mình nhìn kỹ khuôn mặt hai người. Ngờ đâu càng nhìn thì khuôn mặt Dật tiên nương tử càng tái lạt, thần thái hết sức khó coi.

Lão già râu bạc thấy Dật tiên nương tử biểu lộ ra sắc thái kỳ quái như thế thì cười dài nói :

- Các người đã nhận ra bọn chúng chính là cốt nhục của mình rồi chứ. Ta nói cho các người biết. Nếu các người đồng ý gia nhập bốn môn thì hai người bọn họ sẽ được buông tha, bằng không ta giết chúng trước rồi thu thập các người sau cũng không muộn.

Bạch Lan và Hồng Tụ đều rú lên kinh hãi. Hai nàng run giọng nhìn sang lão nhân râu bạc rồi nói :

- Lão nhân gia sao lại đối xử tàn nhẫn với bọn hài nhi như vậy. Hùm dữ cũng không ăn thịt con cơ mà.

Lão già râu bạc mỉm cười với giọng âm độc :

- Cả đời này ta đâu có thể tử thì làm gì có con. Các người chẳng qua là con cờ để ta sử dụng mà thôi.

Dật tiên nương tử đột nhiên run run chỉ tay về phía lão già râu bạc nói :

- Người, người là Thanh quái tẩu phải không ?

Lão già râu bạc bỗng cười khanh khách nói :

- Ha ... ha ... cuối cùng rồi bà cũng nhận ra. Năm xưa tiếc là ta phải thu nhận tài vật của Ngũ Kỳ Môn, không có cơ hội để thưởng thức nhị vị phu nhân xinh đẹp của Thích Phan Tĩnh. Hôm nay tử muội các người ở đây. Khôn hồn thì hãy quỳ gối về với lão phu, may ra thì con của hai vị mới được toàn vẹn. Dật tiên nương tử và vị phu nhân kia đều cảm tức lẫn uất ức nhìn về phía lão tặc trừng trừng. Khuôn mặt cả hai đã đầm nước mắt. Hai người hẳn nhiên đã khổ cực không ít từ khi ly biệt nhi tử đến giờ.

Dật tiên nương tử bật khóc, kêu lớn " con ơi " ...

Thạch quái tẩu nhìn thấy cảnh tượng khốn khổ của hai người thì cười dài. Đột nhiên ngay khi đó, trước mặt lão có một luồng kiếm quang

nhanh như tia chớp chụp đến.

Lão nhân thất kinh vội lùi người lại. Nhưng thân pháp của lão đủ nhanh thì kiếm quang còn nhanh hơn một bậc. Lão già râu bạc hoảng hốt vội buông hai con môi ra rồi vung tay đánh ra một chưởng cực mạnh để hóa giải tình thế nguy ngập.

Tiêu Thanh Ngọc đã phóng kiếm ra tuyệt chiêu mà vẫn không làm gì được đối phương thì không chần chừ chụp lấy thanh kiếm rồi lao vào tỷ đấu.

Hai người như hai ngọn cuồng phong lao vào nhau với tốc độ kinh hồn. Thân hình cả hai như nhập vào làm một rồi chìm trong một khối cầu bạc trắng. Rõ ràng cả hai bên đã đánh nhau đến mức sinh tử rồi.

Mọi người đứng bên ngoài đều dạt ra xa để tránh nguy hiểm đến tính mạng. Cuộc chiến rùng rợn kéo dài chừng cạn chén trà thì một tiếng rú nổi lên rất lớn.

Khối cầu bạc tan rã nhanh chóng để hiện tại trên đấu trường là thân ảnh của Tiêu Thanh Ngọc đứng sừng sững giữa đương trường. Còn lão già râu bạc đã bị chém đứt làm hai đoạn rơi xuống đất.

Toàn thể giáo chúng Thanh y giáo rú lên kinh hoàng vì chứng kiến thảm cảnh của giáo chủ bị giết ngay đương trường. Cả bọn không ai bảo ai đều rùn rùn chạy vội xuống chân núi.

Các thiếu nữ đều ùa lại bu quanh Tiêu Thanh Ngọc. Cả bọn đều lo lắng không biết cậu có bị gì không.

Tiêu Thanh Ngọc tuy đã kiệt lực vì trận đấu vừa rồi nhưng chàng cũng cố gắng đưa mắt nhìn các mỹ nhân xung quanh thì thấy có Đổ Quân Quân, Huyền Lăng Nữ, Lạc Băng Băng, Thiên Kiều, Hồng Hoa. Bên ngoài còn có Bạch Lan, Hồng Tụ và Hoàng Ty cũng đang lo lắng nhìn chàng. Tiêu Thanh Ngọc mỉm cười rồi gục xuống trong lòng đại sư tỷ Đổ Quân Quân.

Đổ Quân Quân hốt hoảng vội đỡ lấy thân hình Tiêu Thanh Ngọc rồi ôm lấy đưa chàng vào nhà. Quần nữ nối đuôi nhau bám lấy xung quanh cùng vào nhà trong. Tiếng chuông chùa từ xa vang vọng đến báo hiệu một ngày vừa kết thúc.HẾT

LINK Truyện:

Thần Thương Vô Địch <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/than-thuong-vo-dich-3121151.html>

LINK Chương này:

Chương 9: Đoạn kết <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/than-thuong->

[vo-dich-3121151/chuong-9.html](#)